

พรรษาแห่งความสมปรารถนา

(วันพุธที่ ๒๘ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒)

ลูกๆ ที่รักทั้งหลาย

เราได้อธิษฐานจิตอยู่จำพรรษา ที่วัด
พระธรรมกายโดยพร้อมเพรียงกันแล้ว ได้อธิษ-
ฐานจิตด้วยความตั้งใจมั่นว่าจะรักษาพระธรรม
วินัยให้สมบูรณ์ และตั้งใจจริงที่จะประพฤติ
ปฏิบัติธรรมกันอย่างเต็มที่ เพื่อให้เป็นนักบวช
ที่สมบูรณ์ ทั้งปริยัติ ปฏิบัติ และปฏิเวธ ถึง

พร้อมด้วยศีล สมาธิ ปัญญา ให้เป็นอริศีล อริจิต อริปัญญา ซึ่งเป็นหน้าที่ของพระภิกษุที่บวชเข้ามาในบวรพระพุทธศาสนา

จะเห็นได้ว่า วันเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ดูเหมือนเราเพิ่งอธิษฐานพรรษาผ่านไปไม่นานเมื่อปีที่แล้ว ตอนนี้เราก็มมาอธิษฐานกันใหม่อีกครั้ง

หลวงพ่อยากให้ลูกทุกรูป ใช้เวลาที่อยู่ร่วมกันระหว่างพรรษานี้ให้เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ทุ่มเทชีวิตจิตใจให้กับการปฏิบัติธรรมอย่างจริงจัง ให้ตลอดระยะเวลา ๓ เดือนนี้ผ่านไปอย่างมีคุณค่า เต็มเปี่ยมไปด้วยความสุข เปี่ยมไปด้วยบุญบารมี เพื่อให้เราได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการบวชกันทุกรูป

ตอกย้ำเป้าหมาย

ถ้าเราจำได้ ตั้งแต่เริ่มบวชเข้ามา ในวันแรกของการเปลี่ยนเพศจากคฤหัสถ์มาเป็นบรรพชิต วันนั้นเราได้บอกความตั้งใจจริงของเราต่อหน้าพระอุปัชฌาย์ ต่อหน้าคณะสงฆ์ ต่อหน้าพระประธานว่าอย่างไร หลวงพ่อยากให้ลูกทุกรูป มั่นตอกย้ำความตั้งใจดั้งเดิมของเรา ที่ได้ปฏิญาณตนในวันบวชต่อท่านเหล่านั้นว่า

**สรรพทุกขนิสสรณนิพพานสัจฉิกรณตถาย
บวชเพื่อการสลัดออกจากทุกข์ทั้งปวง และทำพระ
นิพพานให้แจ้ง**

เพราะฉะนั้น การบวชครั้งนี้ เราทิ้งความสะตวกสบาย ทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างทางโลก โดยไม่อาลัยอาวรณ์ เพราะหวังจะสลัดออกจากกองทุกข์ เพื่อมุ่งทำพระนิพพานให้แจ้ง นิพพานนั้นเป็นเอกัณตบรมสุข สะอาด บริสุทธิ์อย่างยิ่ง ฉะนั้นผู้ที่จะไปถึงได้ก็ต้องสะอาด บริสุทธิ์ ปราศจากอาสวกิเลสด้วย

กรณียกิจที่แท้จริง

เพราะเราเล็งเห็นว่า ชีวิตของฆราวาสมีสุขน้อยมีทุกข์มาก มีปัญหาเรื่อยแปด ถ้าเราอยู่ทางโลกจะแสวงหาหนทางไปนิพพานก็ยาก เพราะมีเครื่องกังวลมาก ทำให้ขาดเวลาและอารมณ์ในการปฏิบัติธรรม ซึ่งหลวงพ่อมองว่า การปฏิบัติธรรมเป็นกรณียกิจ คือ กิจที่เราจะต้องทำอย่างแท้จริง เป็นงานที่แท้จริงของเรา เพื่อแสวงหาหนทางพระนิพพาน เราจึงได้สละทิ้งทุกอย่างมาบวช

ชีวิตนักบวชเป็นชีวิตที่ประเสริฐที่สุด เป็นชีวิตที่เอื้ออำนวยต่อการบรรลุธรรมมากกว่าชีวิตทางโลก เพราะ

ปลอดจากเครื่องกังวลต่างๆ ทางโลก จึงมีเวลาทำความเพียรมากกว่าฆราวาส และได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี มีหมู่คณะที่คิดพูด และทำเหมือนกัน มีเป้าหมายที่จะไปนิพพานเหมือนกัน

กล้าพิจารณาตนเอง

วันเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว จาก ๑ พรรษา ๒ พรรษา กลายเป็น ๑๐ พรรษา จากพระนวกะ มาเป็นพระเถระ เราจะรู้ตัวเองดีว่า ปีที่ผ่านๆ มา เราได้ทำในสิ่งที่เราปรารถนาแล้วหรือยัง สมหวังแล้วหรือยัง ไกลจะสมหวังหรือยัง หรืออย่างน้อยผลการปฏิบัติธรรมของเราดีขึ้นหรือเปล่า

ภายนอกเราสามารถพรางตากันได้ จะแสร้งทำเป็นเบิกบาน ร่าเริง มีความสุขอย่างไรก็ตาม **เราพรางตาคนอื่นได้ แต่พรางตาตัวเองไม่ได้** เพราะเราอยู่กับตัวเองตลอดเวลา

พรรษานี้ ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องกล้าหาญ หันมาพิจารณาตัวเองนะลูกนะ ว่าพรรษาที่ผ่านๆ มา เราได้ทำความตั้งใจของเราที่จะทำพระนิพพานให้แจ้งมากน้อยเพียงไร

พรรษานี้ เราจะเริ่มต้นเอาจริงเอาจัง ตั้งใจกันให้ดีกว่านี้ เต็มใจว่า จะประพฤติปฏิบัติธรรมให้เต็มที่ เพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง

จำพรรษาในวงกาย

สำหรับขอบเขตการจำพรรษา ทิศตะวันออก ตก เหนือ ใต้ ภายในวัด ลูกๆ ทราบกันดีอยู่แล้ว แต่ขอบเขตแห่งการจำพรรษาในระดับที่ลึกลงไปอีก คือ **จำพรรษาอยู่ภายในวงกายของเรา** กายยาววา หนาคืบ กว้างศอกนี้ ให้เป็นปริณทลของใจ เป็นสถานที่จำพรรษาของเรา

โดยเอาใจมาหยุดอยู่ตรงศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ถูกต้องในการเดินทางไปสู่อายตณนิพพาน ถ้าเอาใจมาหยุดอยู่ตรงนี้ตลอดวัน ตลอดคืน ตลอดเวลา เรียกได้ว่าเป็นการจำพรรษาอย่างแท้จริง

การทำอย่างนี้จะเป็นเครื่องควบคุมใจเราให้อยู่ในเส้นทางของพระอริยเจ้า เกาะเกี่ยวอยู่กับความบริสุทธิ์ของพระธรรมวินัย เมื่อทำได้บ่อยเข้า ใจจะบริสุทธิ์เข้าไปเรื่อยๆ

พอหยุดถูกส่วน ใจจะแล่นสู่ภายใน เข้าถึงสภาวะธรรมต่างๆ ที่มีอยู่แล้วในเส้นทางสายกลาง ซึ่งเป็นเครื่องขจัดกิเลส เข้าไปถึงชีวิตภายในที่นิ่งสงบอยู่ในอิริยาบถเดียวกัน ชั่วณๆ กันไปตามลำดับในศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เป็นชีวิตที่ละเอียดประณีต ชีวิตที่บริสุทธิ์กว่าก็ช้วนอยู่ในชีวิตที่หยาบกว่า กายธรรมนั้นแหละจะทำให้เราเข้าสู่พระนิพพานได้

เพราะฉะนั้น ลูกทุกรูปจะต้องเอาใจใส่ เอาใจมาใส่ไว้ ที่ศูนย์กลางกาย จนกระทั่งเข้าถึงทางไปสู่อายตณนิพพาน ไม่ว่าจะมีการกิจใดๆ ก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเดินทางสู่ภายใน

กิจวัตรกิจกรรม คือ ทางมาแห่งบุญ หาใช่ข้อแม้ ข้ออ้าง เจื่อนไข

กิจวัตรกิจกรรมของเรา คือ เครื่องส่งเสริมให้ไปสู่ อายตณนิพพาน ต่างเป็นไปเพื่อการสั่งสมบุญบารมี หากเรา คิดอย่างนี้ก็จะไม่มีข้อแม้ ข้ออ้าง เจื่อนไขใดๆ ที่ทำให้ใจเรา ห่างจากศูนย์กลางกายได้ แม้บางภารกิจจะทำให้เราเหน็ด เหนื่อยเมื่อยล้าก็ตาม หลวงพ่อเชื่อมั่นว่า สิ่งเหล่านี้ไม่เป็น อุปสรรคต่อการวางใจไว้ที่ศูนย์กลางกาย ฐานที่ ๗ เพราะ **กิจวัตรทุกอย่างที่ทำ ล้วนเป็นทางมาแห่งบุญ ที่คอย** **เกื้อหนุนให้เราได้เข้าถึงธรรมกายภายในทั้งนั้น**

หลวงพ่อก็ได้เคยยกตัวอย่างญาติโยมทางโลก เหล่า ผู้นำบุญทั้งหลาย แม้เขาจะมีหน้าที่มากมาย ทั้งเครียดและ เหน็ดเหนื่อยจากการทำงาน การทำมาหากิน แต่เขาสามารถ จัดสรรวันเวลาได้เป็นอย่างดี สามารถปฏิบัติธรรมควบคู่กับ การทำงานในอาชีพ จนประสบความสำเร็จ

หลวงพ่อดีขึ้นชมกัลยาณมิตรหญิงท่านหนึ่ง ที่จังหวัด เพชรบูรณ์ มีอาชีพขับสามล้อเครื่อง มีชีวิตอยู่ไปวันๆ คือ วันไหนได้เงิน วันนั้นก็ยังมีชีวิตอยู่ แล้วก็หมดในวันนั้น วันรุ่งขึ้นก็ต้องหาเงินใหม่

แม้เธอจะมีวิถีชีวิตแบบนี้ แต่มีหัวใจที่ยิ่งใหญ่

กลางวันทำมาหากินเพื่อรวบรวมปัจจัย เมื่อตรวจตราดูว่า เพียงพอต่อการดำรงชีวิตในวันนั้นแล้ว ก็กลับมาบ้าน อาบน้ำ อาบน้ำ สวดมนต์ ไหว้พระ นั่งสมาธิ ทำอย่างนี้ทุกวัน อย่างสม่ำเสมอ จนใจรวมเข้าสู่ภายใน มีประสบการณ์ภายใน เข้าถึงความสุขจากสมาธิ มีกำลังใจเข้มแข็ง ที่จะสร้างความดีให้ยิ่งๆ ขึ้นไป ได้เสียดเงินในแต่ละวัน จนกระทั่งครบ ๑๐,๐๐๐ บาท นำมาทำบุญสร้างพระธรรมกายประจำตัว และได้ทำบุญถวายทุนการศึกษา แต่พระภิกษุสามเณรทั่วประเทศอีกด้วย

ถ้าเขามีข้ออ้างว่า ต้องทำมาหากิน เหนื่อย กลับมาบ้านต้องรีบพักผ่อน เพื่อเก็บเรี่ยวแรงไว้ทำมาหากิน ถ้าเขามีข้ออ้าง เขาก็คงทำอย่างนี้ไม่ได้ แต่เขาเป็นบัณฑิตหญิงจริงๆ ได้นำสิ่งที่ได้ยินได้ฟังมาปฏิบัติ จนสมหวังได้ในระดับหนึ่งทีเดียว

เมื่อเทียบกับเรา ที่ตัดเครื่องกังวลต่างๆ ออกหมดแล้ว เหลือแต่เพียงงานที่นำมาซึ่งความบริสุทธิ์ของใจ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาศาสนะ กิจวัตร กิจกรรมของสงฆ์ การสวดมนต์ ไหว้พระ ทำภาวนา รับผิดชอบงานที่หมู่คณะมอบหมาย ใครถนัดอย่างไรก็ทำอย่างนั้น **สิ่งที่เราทำล้วนเป็นทางมาแห่งบุญตลอดเวลา เพราะฉะนั้นต้องไม่มีข้อแม้ ข้ออ้าง หรือเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น**

พรรษานี้ให้ตั้งใจจำพรรษา ทั้งข้างนอก ข้างในให้ดี ข้างนอกก็รักษาขอบเขตเอาไว้ ข้างในก็เอาใจไว้ที่ศูนย์กลางกาย ฐานที่ ๗ มีวงกายเป็นเขตปริมณฑลของใจ ฝึกใจให้หยุดให้นิ่ง เพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง

หากทำได้อย่างนี้แล้ว พรรษานี้จะเป็นพรรษาแห่งความสมปรารถนาของลูกๆ ทุกรูป